

عنوان مقاله:

پیش بینی سازگاری تحصیلی دانش آموزان بر اساس احساس تعلق به مدرسه و جهت گیری هدفی

محل انتشار:

کنفرانس جهانی روانشناسی و علوم تربیتی، حقوق و علوم اجتماعی در آغاز هزاره سوم (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

بهرام پارسا - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات اردبیل، اردبیل، ایران

رقیه حبیب زاده - کارشناسی کاردرمانی، دانشگاه علوم پزشکی ایران

اسماعیل حق کلخوران - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل، اردبیل، ایران

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف پیش بینی سازگاری تحصیلی دانش آموزان براساس احساس تعلق به مدرسه و جهت گیری هدفی صورت گرفت. روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش همه دانش آموزان مقطع متوسطه دوره اول شهرداری اردبیل درسال تحصیلی 1394-1395 بودند که به روش نمونه گیری خوشه ای تعداد 240 نفر به عنوان نمونه آماری انتخاب و با استفاده از پرسشنامه های سازگاری دانش آموز، جهت گیری هدیی و احساس تعلق به مدرسه مورد معالعه قرار گرفتند. تجزیه و تحلیل اطلاعات با استفاده از آزمون همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه صورت گرفت. یافته های پژوهش نشان داد بین جهت گیری هدفی تبختری با سازگاری تحصیلی رابطه مثبت معنی داری و بین جهت گیری عملکرد رویکرد و عملکرد اجتناب با سازگاری تحصیلی دانش آموزان رابطه منفی معنی - داری وجود دارد. همچنین بین احساس تعلق به مدرسه و مولفه های حمایت همسالان، حمایت معلم، ارتباط فرد با مدرسه، احساس رعایت احترام و عدالت در مدرسه و مشارک علمی با سازگاری تحصیلی دانش آموزان رابطه مثبت معنی داری وجود دارد. نتایج تحلیل رگرسیون گام به گام نشان داد احساس تعلق به مدرسه و جهت گیری هدفی 47 درصد توانایی پیش بینی سازگاری تحصیلی دانش آموزان را دارند. در نتیجه می توان بیان نمود احساس تعلق به مدرسه و جهت گیری هدفی در پیش بینی سازگاری تحصیلی دانش آموزان نقش داشته و نیازمند برنامه های برای آموزش بیشتر این متغیرهای برای دانش آموزان می باشد.

کلمات کلیدی:

احساس تعلق به مدرسه، جهت گیری هدفی، سازگاری تحصیلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/592132>

